

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 669/2016-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. novembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED]

[REDACTED], zastúpených advokátkou Mgr. Evou Braxatorisovou, Trenčianska 17, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 19 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 7 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie a čl. 3, čl. 16 a čl. 19 Dohovoru o právach dieťaťa „uznesením postupom Okresného súdu Banská Bystrica a Krajského súdu Banská Bystrica v konaní 32P/142/2016“ a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], mal. [REDACTED] a mal. [REDACTED] o d m i e t a .

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. septembra 2016 mailom a 20. októbra 2016 poštou doručená a doplnená podaním doručeným 31. októbra 2016 sťažnosť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka v 1. rade“); [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ v 2. rade“); [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka v 3. rade“); [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ vo 4. rade“); [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ v 5. rade“), a [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ v 6. rade“; spolu ďalej aj „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie základných práv podľa čl. 19 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 7 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie a čl. 3, čl. 16 a čl. 19 Dohovoru o právach dieťaťa „uznesením postupom Okresného súdu Banská Bystrica a Krajského súdu Banská Bystrica v konaní 32P/142/2016“.

2. Zo sťažnosti vyplýva:

„Sťažovatelia sú blízke osoby a pozostalí matky maloletej [REDAKOVANÉ]. Sťažovateľka v 1. rade je jej mama, sťažovateľ v 2. rade je nevlastný otec, s ktorým vyrastala v jednej domácnosti a oslovovala ho a vnímala ako otca, keďže biologický otec sa o ňu nezaujímal od jej narodenia.

Sťažovatelia v 3. a 4. rade sú manželmi - sťažovateľ v 4. rade je jej nevlastný brat a sťažovateľka v 3. rade je švagriná matky dieťaťa. Obaja žili do jej úmrtia s matkou a maloletou [REDAKOVANÉ] v jednej domácnosti, spolu so sťažovateľmi v 1. a 2. rade. Sťažovatelia v 5. a 6. rade sú deti sťažovateľov v 3. a 4. rade. ...

Matka maloletej [REDAKOVANÉ] sa s dcérou v novembri 2012 vrátila na Slovensko z Juhoafrickej republiky, kde žila s otcom mal. [REDAKOVANÉ]. ... Otec dieťaťa... v roku 2013 začal nabehať na ich návrat do JAR, čo vyústilo do sporu o návrat maloletej

na územie JAR. Konanie o návrat bolo vedené na Okresnom súde Banská Bystrica č.k. 31P/157/2013. Vo veci bol opakovane nariadený návrat maloletej aj po zrušení rozhodnutia dovolacím súdom, pričom naposledy rozhodol Krajský súd Banská Bystrica uznesením 15CoP/7/2016-727, tak, že zrušil výrok o povinnosti navrátiť maloletú a jednoznačne sa vyslovil tak, že návrat maloletej do JAR nie je v najlepšom záujme dieťaťa a nariadením návratu jej bezprostredná hrozí vážna psychická ujma. Pred opätovným prejednaním veci súdom prvého stupňa matka maloletej, po recidíve nádorového ochorenia, zomrela.

Maloletá ■■■ zostala po úmrtí matky naďalej vo faktickej osobnej starostlivosti sťažovateľov. Na Slovensku pokračovala v plnení riadnej školskej dochádzky, navštevovala záujmové krúžky - balet, zborový spev, klavír, stretávala sa so širokou rodinou a množstvom priateľov, naďalej bola v kontakte s otcom a trvala na tom, že zo Slovenska neodíde.

V rámci výkonu osobnej starostlivosti sťažovateľmi prirodzene vznikali praktické problémy, keďže maloletú nemohli zastupovať, ak bolo potrebné vydať súhlas s absolvovaním školy v prírode či koncoročného výletu alebo pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti. Otec maloletej trval len na návrate do JAR a odmietal so sťažovateľmi komunikovať o potrebách a názoroch dieťaťa, či odporúčaníach psychológov. Potom, čo mu maloletá sama povedala, že s ním nevycestuje, zo Slovenska odišiel a dcére povedal, že keď vyrastie má ho vyhľadať.

Sťažovatelia medzitým, dňa 27.4.2016 požiadali Okresný súd Banská Bystrica o vydanie predbežného opatrenia na zverenie maloletej do ich starostlivosti za účelom jej zastupovania do času, kým sa pomery maloletej nestabilizujú. Žiadali tiež vydať zákaz maloletej vycestovať zo Slovenska bez ich súhlasu, keďže maloletá nechcela odísť s otcom do JAR a jej okamžitým návratom hrozila vážna destabilizácia jej psychického stavu. Okresný súd návrh zamietol a odkázal sťažovateľov na podanie návrhu na zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti, s poukazom na to, že jedine tam môže súd zistiť, či sú na takéto opatrenie dôvody. Dôvod na dočasnú úpravu nevzhliadol. Krajský súd Banská Bystrica na odvolanie sťažovateľov, naopak potrebu dočasnej úpravy videl a dňa 21.6. 2016 nariadil predbežné opatrenie, ktorým zveril maloletú do ich starostlivostí a otca zaviazal platením výživného. O zákaze vycestovania rozhodol tak, že návrh zamietol. Svoj zamietavým výrok nezdôvodnil. Uznesenie o nariadení predbežného opatrenia doručil

Okresnému súdu dňa 27.6.2016. O deň neskôr, 28.6.2016, otec pristavil svoj automobil pred Základnú školu, ktorú maloletá navštevovala, z nej vybehla jeho plnoletá dcéra ■■■■■ a pred očami jej spolužiakov a ďalších detí, násilím vtiahla mal. ■■■■■ do automobilu, v ktorom bol jej otec a spoločne ju previezli cez hranice, v letných šatách na ramienku, šlapkách a so školskou taškou. Mal. ■■■■■ pritom kričala, plakala a bránila sa, čo vyľakalo všetky deti, ktoré privolali políciu. ...

Na podklade trestného oznámenia sťažovateľov a na základe uznesenia o zverení maloletej do starostlivosti sťažovateľov, bolo vyhlásené pátranie po nezvestnej ■■■■■ bez začatia trestného stíhania. ... Otec cestou svojho právneho zástupcu uviedol, že maloletú zobrali len na výlet Maloletá sa objavila v Poľsku a následne v Českej republike, kde otec žiadal o vydanie pasu pre maloletú, ktorý z dôvodu pátrania nebolo možné vystaviť. Na základe návrhu otca na zrušenie predbežného opatrenia Okresný súd Banská Bystrica návrh zamietol s odôvodnením, že je neprípustné, aby súd schválil týmto spôsobom otcovo protiprávne konanie. Poukázal na to, že dieťa drží na neznámom mieste a súd nemá informáciu o tom, v akom stave je dieťa a preto dôvody na ochranu maloletej naďalej trvajú. Krajský súd na odvolanie otca dňa 20.7.2016 vlastné rozhodnutie o zverení zrušil s poukazom na to, že otec je zákonným zástupcom dieťaťa. Aj keď postup otca odsúdil, rozhodnutím odstránil jedinou prekážku vycestovania maloletej do JAR, čo bolo účelom návrhu a priamo vyplývalo z podania právneho zástupcu. Rozhodnutie prvostupňového súdu, odvolanie otca a uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica boli doručované naraz v jednej zásielke právnej zástupkyňi sťažovateľov dňa 15.8.2016, t.j. v čase, kedy bola maloletá už v JAR a preto sťažovatelia nemohli žiadnym spôsobom rozhodnutia súdov zvrátiť či ovplyvniť akýmkoľvek podaním. “

3. Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné práva ■■■■■ na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy SR, na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 39 ods. 2 Ústavy, podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, práv dieťaťa podľa čl. 3, 36, 39 Dohovoru

o právach dieťaťa uznesením postupom Okresného súdu Banská Bystrica a Krajského súdu Banská Bystrica v konaní 32P/42/2016 porušené boli.

Základné práva [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa č. 19 ods. 2 Ústavy, podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, práv dieťaťa podľa čl. 3, 16, 19 Dohovoru o právach dieťaťa uznesením postupom Okresného súdu Banská Bystrica a Krajského súdu Banská Bystrica v konaní 32P/42/2016 porušené boli.

Základné práva [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy SR, na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa č. 19 ods. 2 Ústavy, podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, práv dieťaťa podľa čl. 3, 16, 19 Dohovoru o právach dieťaťa uznesením postupom Okresného súdu Banská Bystrica a Krajského súdu Banská Bystrica v konaní 32P/42/2016 porušené boli.

Základné práva [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy SR, na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa č. 19 ods. 2 Ústavy, podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, práv dieťaťa podľa čl. 3, 16, 19 Dohovoru o právach dieťaťa uznesením postupom Okresného súdu Banská Bystrica a Krajského súdu Banská Bystrica v konaní 32P/42/2016 porušené boli.

Základné práva mal. [REDAKOVANÉ], na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa č. 19 ods. 2 Ústavy, podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa

čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, práv dieťaťa podľa čl. 3, 16, 19 Dohovoru o právach dieťaťa uznesením postupom Okresného súdu Banská Bystrica a Krajského súdu Banská Bystrica v konaní 32P/42/2016 porušené boli.

Základné práva mal. [REDAKOVANÉ], na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy, podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, práv dieťaťa podľa čl. 3, 16, 19 Dohovoru o právach dieťaťa uznesením postupom Okresného súdu Banská Bystrica a Krajského súdu Banská Bystrica v konaní 32P/42/2016 porušené boli.

Okresný súd Banská Bystrica a Krajský súd Banská Bystrica sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť [REDAKOVANÉ] sumu 25 000 Eur... do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu z titulu nemajetkovej ujmy.

Okresný súd Banská Bystrica a Krajský súd Banská Bystrica sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť [REDAKOVANÉ] sumu 25 000 Eur... do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu z titulu nemajetkovej ujmy.

Okresný súd Banská Bystrica a Krajský súd Banská Bystrica sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť [REDAKOVANÉ] sumu 25 000 Eur... do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu z titulu nemajetkovej ujmy.

Okresný súd Banská Bystrica a Krajský súd Banská Bystrica sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť [REDAKOVANÉ] sumu 25 000 Eur... do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu z titulu nemajetkovej ujmy.

Okresný súd Banská Bystrica a Krajský súd Banská Bystrica sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť [REDAKOVANÉ] sumu 25 000 Eur... do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu z titulu nemajetkovej ujmy.

Sťažovateľom v 1. až 6. rade sa priznáva náhrada trov konania, ktorú sú Okresný súd Banská Bystrica a Krajský súd Banská Bystrica povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne k rukám právnej zástupkyne Mgr. Evy Braxatorisovej do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. V súlade s uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Sťažovatelia v petite sťažnosti navrhujú, aby ústavný súd vyslovil porušenie označených práv „uznesením postupom Okresného súdu Banská Bystrica a Krajského súdu Banská Bystrica v konaní 32P/142/2016“. Sťažovatelia k sťažnosti pripojili uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) č. k. 13 CoP 50/2016-108 z 20. júla 2016, ktorým krajský súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením krajského súdu č. k. 13 CoP 43/2016-65 z 21. júna 2016, ktorým krajský súd ako súd odvolací rozhodol o odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) č. k. 32 P 142/2016-39 zo 6. mája 2016.

K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľov v 1. a 2. rade „uznesením postupom Okresného súdu Banská Bystrica... v konaní 32P/142/2016“

8. Vo vzťahu k tvrdenému porušeniu označených práv sťažovateľov „uznesením postupom okresného súdu Banská Bystrica... v konaní 32P/142/2016“ ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia v 1. a 2. rade porušenie svojich práv postupom okresného súdu vidia v tom, že okresný súd zamietol ich návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by bola mal. [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „maloletá“) zverená do ich starostlivosti a ktorým by bolo zakázané jej vycestovanie do zahraničia. Podľa sťažovateľov v 1. a 2. rade krajský súd rozhodol o ich odvolaní tak, že vydal predbežné opatrenie, ktorým zveril maloletú do ich starostlivosti, pričom návrh na zákaz vycestovania zamietol.

9. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd je založená na základe princípu subsidiarity. Zo subsidiarity právomoci ústavného súdu vyplýva, že ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa môže domôcť ochrany svojho základného práva alebo slobody využitím dostupných a aj účinných právnych prostriedkov pred iným orgánom verejnej moci, odmietne takúto sťažnosť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na prerokovanie (mutatis mutandis napr. I. ÚS 103/02, I. ÚS 269/06). Z uvedeného vyplýva, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha ústavnému súdu právomoc zaoberať sa namietaným porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu (mutatis mutandis I. ÚS 78/99). Podstatou účinnej ochrany základných práv a slobôd sťažovateľa je okrem iného aj opravný prostriedok, ktorý má fyzická osoba alebo právnická osoba k dispozícii vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta a ktorý jej umožňuje odstrániť ten stav, v ktorom vidí porušenie svojho základného práva alebo slobody (I. ÚS 36/96).

10. Ústavný súd konštatuje, že napriek tomu, že sťažovatelia v 1. a 2. rade nešpecifikovali spisovú značku uznesenia okresného súdu a ani dátum vydania uznesenia

okresného súdu, ktorým okresný súd nevyhovel ich návrhu na vydanie predbežného opatrenia, je zrejmé, že postup okresného súdu namietali na krajskom súde, ktorý o ich odvolaní rozhodol.

11. Z uvedeného je zrejmé, že sťažovatelia v 1. a 2. rade mali k dispozícii účinný právny prostriedok na ochranu svojich práv, ktorý využili a ktorom bol oprávnený rozhodnúť krajský súd, ktorý aj rozhodol, čo vylučuje právomoc ústavného súdu.

12. Z uvedeného dôvodu ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľov v 1. a 2. rade podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

13. Ústavný súd zároveň považuje za potrebné uviesť, že vzhľadom na to, že sťažovatelia v 1. a 2. rade v petite sťažnosti nešpecifikovali dátum vydania uznesenia okresného súdu, ktorým malo byť zasiahnuté do ich práv, bolo možné sťažnosť v tejto časti odmietnuť aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľov v 3., vo 4., v 5. a v 6. rade „uznesením postupom Okresného súdu Banská Bystrica... v konaní 32P/142/2016“

14. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených príloh ústavný súd zistil, že sťažovatelia v 3., vo 4., v 5. a v 6. rade neboli účastníkmi konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 32 P 142/2016. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nemohlo dôjsť v uvedenom konaní vedenom na okresnom súde k porušeniu nimi označených práv.

15. Keďže sťažnosť ústavnému súde podali sťažovatelia, ktorí nie sú aktívne vecne legitimovaní na jej podanie, ústavný súd dospel k záveru, že ide o sťažnosť podanú neoprávnenou osobou, a preto ju pri predbežnom prerokovaní v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľov „uznesením postupom... Krajského súdu Banská Bystrica v konaní 32P/142/2016“

16. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

17. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

18. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

19. V sťažnosti je výrazne oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje najmä na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti (m. m. III. ÚS 2/05, II. ÚS 19/05), keď navyše znenie petitu sťažnosti vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa nemá ústavný súd dôvod spochybňovať.

20. Týmito pravidlami sa ústavný súd spravoval aj pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľov. V danom prípade to znamenalo, že ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť iba v rozsahu korešpondujúcom s návrhom na rozhodnutie vo veci samej (petitom).

21. Sťažovatelia navrhujú vysloviť porušenie označených práv „uznesením postupom krajského súdu“, avšak bez toho, aby uviedli spisovú značku konania na krajskom súde a spisovú značku uznesenia a dátum jeho vydania, ktorými mali byť porušené ich práva. Pokiaľ sťažovatelia v petite uvádzajú spisovú značku „32P/142/2016“, je zrejmé, že nejde o spisovú značku krajského súdu ale okresného súdu.

22. Predpokladom toho, aby ústavný súd vyslovil nálezom porušenie práv sťažovateľov, je presná a konkrétna špecifikácia spisovej značky konania na krajskom súde, v ktorom malo dôjsť k porušeniu označených práv postupom krajského súdu a spisovej značky a dátum vydania uznesenia krajského súdu, ktorým malo dôjsť k porušeniu označených práv sťažovateľov v petite sťažnosti. Vyslovenie porušenia práv sťažovateľov postupom a uznesením krajského súdu bez takejto špecifikácie zákon o ústavnom súde neumožňuje.

23. Ústavný súd zároveň konštatuje, že aj keď odôvodnenie sťažnosti považuje iba za súčasť argumentácie, pričom pre rozhodnutie ústavného súdu je relevantný iba samotný petit sťažnosti, ani zo samotného odôvodnenia sťažnosti nie je možné zistiť spisovú značku konania na krajskom súde a ani spisovú značku a dátum vydania uznesenia krajského súdu, ktorými malo dôjsť k porušeniu označených práv sťažovateľov.

24. V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto súvislosti ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto

povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom“. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

25. Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že sťažnosť v tejto časti vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

26. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľov nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2016